

Virkomheden foregaar i en Bygning, hvoraf der ikke svares Renter, medens Folk, der driver private Teatre, maa svare Renter af Bygningen.

Jeg kan altsaa sige, at vi fra Venstres Side vil gaa ind i disse Forhandlinger ud fra den Opiattelse, at det kan ikke vedblive at gaa som hidtil. Befolkningen vil ikke vedblivende finde sig i den Anvendelse af et saa stort Beløb af Statens Midler, som her finder Sted. Det bliver saa Udvalgets Sag at finde Udveje. Jeg vil haabe, at der maa findes en Vej ud. Forholdene er i Virkeligheden efter min Opiattelse for Øjeblikket saadanne, at der skal findes en Udvej, hvorved vi kan aflaste Staten for disse alt for store, meningsløst store Tilskud til det kongelige Teater.

Chr. Hansen: Lysten kunde være stor i Dag til at komme fuldstændig ind paa det kongelige Teaters Forhold, hvorledes der arbejdes, hvorledes det drives, men jeg vil afholde mig derfra. Jeg synes ikke, Lejligheden er dertil ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Naar jeg ser paa dette Lovforslag, forekommer det mig — naa, det er jo ogsaa indrømmet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne —, at han ikke har ret meget Kendskab til den Sag, han har stillet Forslag om. Mig forekommer det, at naar man virkelig vil beskæftige sig med en saadan Sag, burde man sætte sig lidt mere ind i Sagen, end det ærede Medlem har gjort. Her er man rask nok kommet og har stillet Forslag om at sælge det kongelige Teater, men det er allerede oplyst, at der er Byrder vedrørende Teatret, som hviler paa Staten, og som vilde blive hvilende i mange Aar gennem Pensioner og andre Ting. Det gaar ikke saa let, som man tror. Og det har ogsaa vist sig i mange Aar, som Venstres Ordfører (Chr. Søgaard) sagde, at hver Gang man har taget den Sag op til Behandling: nu skal vi sælge, nu skal vi af med Teatret, saa er man kommet paa ganske andre Tanker, man er kommet til lige det modsatte.

Da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremsatte sit Lovforslag, ledsagede han det med nogle Bemærkninger. Han nævnte, at naar han fremsatte dette Lovforslag, var det, fordi der var en vældig stærk Stemning mellem hans Vælgere for at faa solgt det kongelige Teater. Jeg tror alligevel ikke rigtig paa dette. Jeg tror, at denne Stemning ikke er saa stærk derude, som man vil give det Udseende af. Ved det sidste Valg den 2. December førte en af

Venstres Kandidater, en Mand, som har været Medlem af dette Ting i mange Aar, sin Valgkamp netop paa Spørgsmaalet om det kongelige Teater, men det havde den Følge, at han ikke blev valgt. Venstres Vælgere tog en anden Mand i Stedet. Jeg tror, det vilde gaa den ærede Ordfører lige saadan. Hvis han gik ud til Valg alene paa Spørgsmaalet det kongelige Teater, vilde man finde, at det var for smaalt. Man ser godt, at der er andre store Ting for Lovgivningen at varetage.

Nej, jeg tror, at der er et andet Forslag, som det ærede Medlems Vælgere venter paa. Der blev givet et andet Løfte den Gang. Jeg tror, der er et Forslag, man venter paa, og det ved jeg af Folk, som har stemt paa mit Parti, men gik over og stemte paa det ærede Medlems Parti. Det var et Løfte, som blev givet den 2. December, og det lød: Ned med Skatterne! Det ærede Medlem og hans Parti gik jo endda videre og sagde: Væk med alle Skatter, de er ikke nødvendige, der maa lovgives paa en saadan Maade, at man fuldstændig kan blive fri for Skatter. Jeg tror, at det er det Forslag, man længes efter. Vælgerne ønsker at faa at se, hvorledes man vil bære sig ad med at komme bort fra alle Skatter. Jeg tror, at det er Kærnen, at det er det, som Vælgerne venter efter.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det var ikke alene det økonomiske, det drejede sig om. Han sagde: „Efter Retsforbundets Opiattelse er hverken den kunstneriske Kultur eller det religiøse Livs Pleje nogen Statsopgave.“ Ja, jeg deler ikke det ærede Medlems Anskuelse. Jeg tror, at man skal styre og drive et Samfund saadan, at man tager nogle af de Sager med, og det er jo ogsaa Ting, vi beskæftiger os med endnu. Det var underligt at se, at det ærede Medlem straks var uenig med sig selv i denne Sag, for det varede kun nogle faa Dage, saa stemte det ærede Medlem for en Bevilling paa 3 000 Kr. til Afholdelse af Præstemøde. Det var en helt ny Bevilling, ikke som saa mange andre en, der gaar igen fra det ene Aar til det andet. Jeg synes, naar det ærede Medlem kan gøre det, er han allerede ved at gaa imod det, han sagde i de Ord, hvormed han ledsagede Forelæggelsen af Lovforslaget.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa, at en Minister — han sigtede til den tidligere Undervisningsminister Keiser-Nielsen — skulde have sagt, at der var andet at bestille for en Minister end at administrere det kongelige Teater. Nu er det jo saadan, at naar en Mand faar et Embede, maa han